

**"Gud er kærlighed, og den, der bliver i
kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham"
(1 Joh 4, 16).**

"Gud er kærlighed": det er måske den mest fremtrædende definition af Gud i Bibelen. Den findes kun to gange, og netop i denne tekst, som er et brev eller måske en rundskrivelse, der genkalder Johannes-evangeliet. Forfatteren er faktisk en discipel, der vidner om apostlen Johannes' åndelige tradition. Han henvender sig til et kristent fællesskab i det første århundrede, som desværre stod over for en af de mest smertefulde prøvelser, nemlig uenighed og splittelse, både i troen og i vidnesbyrdet.

Gud er kærlighed, og som Treenighed lever Han kærlighedens fulde fællesskab i sig selv, og Han udøser denne kærlighed til sine skabninger. De, der tager imod denne kærlighed, giver Han evnen til at blive hans børn, ¹ med hans eget DNA, i stand til at elske. Og hans kærlighed er en uselvisk kærlighed, der fordriver enhver form for frygt og tilbageholdenhed. ²

Men for at opfylde løftet om dette gensidige fællesskab - vi i Gud og Gud i os - er det nødvendigt, at "forblive" i den samme aktive, dynamiske og kreative kærlighed. Derfor er Jesu disciple kaldede til at elske hinanden, til at sætte livet til for hinanden og til at dele deres goder med alle der er i nød. Med en sådan kærlighed forbliver fællesskabet forenet, profetisk, trofast.

**"Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud,
og Gud bliver i ham"**

Det er et stærkt og klart budskab også for os i dag. Undertiden føler vi os overvældet af uforudsigelige begivenheder, som er vanskelige at kontrollere, såsom pandemien eller andre personlige eller kollektive tragedier. Vi føler os fortabte og bange, og så føler vi en stor fristelse til at lukke os inde i os selv. Vi bygger mure op omkring os og tror at vi beskytter os mod dem, der synes at true vores sikkerhed, i stedet for at bygge broer for at mødes med dem.

Hvordan kan vi fortsat tro på Guds kærlighed under disse omstændigheder? Er det muligt at fortsætte med at elske?

Josiane fra Libanon befandt sig i udlandet, da hun hørte om den forfærdelige eksplosion i Beiruts havn i august 2020. Til andre, der ligesom hende efterlever Livets

Ord, fortæller hun: *"I mit hjerte følte jeg smerte, vrede, frygt og sorg, forvirring. Og så kom spørgsmålet til mig: Er det Libanon har gennemgået, ikke nok endnu? Jeg tænkte på det kvarter, der blev jævnet med jorden, hvor jeg blev født og voksede op; hvor familiemedlemmer og venner nu var døde, sårede eller hjemløse; på bygninger, skoler, hospitaler, som jeg vidste havde været dér, og som nu var blevet ødelagt. Jeg har forsøgt at hjælpe min mor og mine brødre og svare på de mange beskeder fra andre, der talte om nærhed, hengivenhed og bøn, og jeg forsøgte at lytte til alle, der befandt sig i dette dybe, åbne sår. Jeg ville tro, og jeg TROR, at disse møder med dem, der lider, er et kald til at reagere med den kærlighed, som Gud har lagt i vore hjerter. Ud over tårerne opdagede jeg et lyspunkt hos de mange, ofte unge libanesere, der rejste sig, så sig omkring og hjalp dem der var i nød. Jeg fik påny håb, fordi der også er unge mennesker, der er villige til seriøst at engagere sig i politik, fordi de er overbeviste om, at vejen frem er sand dialog, enighed, og at opdage at vi er brødre og søstre – hvad vi jo er."*

**"Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud,
og Gud bliver i ham "**

Chiara Lubich tilbyder os et værdifuldt forslag til at kunne efterleve dette evangeliske ord:

"Korset kan ikke længere adskilles fra æren, den Korsfæstede fra den Opstandne. De er to aspekter af samme Guds kærligheds mysterium. ³ Når vores offer er bragt, må vi prøve at stoppe med at tænke videre over det, men gøre hvad Gud ønsker af os, dér hvor vi er: så må vi prøve at elske dem vi har omkring os. Når vi gør dette, vil vi opleve en usædvanlig og uventet konsekvens: vores sjæl vil blive fyldt med fred, kærlighed, ren glæde og lys. Beriget af denne oplevelse vil vi være i stand til mere effektivt at hjælpe alle vores brødre og søstre med at finde deres lykke midt i tårerne, for at omdanne det, der foruroliger os til sindsro. Således vil vi blive redskaber til glæde for mange; redskaber til at skabe lykke, den lykke, som ethvert hjerte længes efter." ⁴

Letizia Magri

¹ Se Joh 1, 12; 1 Joh 3, 1.

² Se 1 Joh 4, 18.

³ 1 Joh 4, 10.

⁴ Chiara Lubich, *Livets ord* januar 1984.

**"Gud er kærlighed, og den, der bliver i
kærligheden, bliver i Gud, og Gud bliver i ham"
(1 Joh 4, 16).**

"Gud er kærlighed": det er måske den mest fremtrædende definition af Gud i Bibelen. Den findes kun to gange, og netop i denne tekst, som er et brev eller måske en rundskrivelse, der genkalder Johannes-evangeliet. Forfatteren er faktisk en discipel, der vidner om apostlen Johannes' åndelige tradition. Han henvender sig til et kristent fællesskab i det første århundrede, som desværre stod over for en af de mest smertefulde prøvelser, nemlig uenighed og splittelse, både i troen og i vidnesbyrdet.

Gud er kærlighed, og som Treenighed lever Han kærlighedens fulde fællesskab i sig selv, og Han udøser denne kærlighed til sine skabninger. De, der tager imod denne kærlighed, giver Han evnen til at blive hans børn, ¹ med hans eget DNA, i stand til at elske. Og hans kærlighed er en uselvisk kærlighed, der fordriver enhver form for frygt og tilbageholdenhed. ²

Men for at opfylde løftet om dette gensidige fællesskab - vi i Gud og Gud i os - er det nødvendigt, at "forblive" i den samme aktive, dynamiske og kreative kærlighed. Derfor er Jesu disciple kaldede til at elske hinanden, til at sætte livet til for hinanden og til at dele deres goder med alle der er i nød. Med en sådan kærlighed forbliver fællesskabet forenet, profetisk, trofast.

**"Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud,
og Gud bliver i ham"**

Det er et stærkt og klart budskab også for os i dag. Undertiden føler vi os overvældet af uforudsigelige begivenheder, som er vanskelige at kontrollere, såsom pandemien eller andre personlige eller kollektive tragedier. Vi føler os fortabte og bange, og så føler vi en stor fristelse til at lukke os inde i os selv. Vi bygger mure op omkring os og tror at vi beskytter os mod dem, der synes at true vores sikkerhed, i stedet for at bygge broer for at mødes med dem.

Hvordan kan vi fortsat tro på Guds kærlighed under disse omstændigheder? Er det muligt at fortsætte med at elske?

Josiane fra Libanon befandt sig i udlandet, da hun hørte om den forfærdelige eksplosion i Beiruts havn i august 2020. Til andre, der ligesom hende efterlever Livets

Ord, fortæller hun: *"I mit hjerte følte jeg smerte, vrede, frygt og sorg, forvirring. Og så kom spørgsmålet til mig: Er det Libanon har gennemgået, ikke nok endnu? Jeg tænkte på det kvarter, der blev jævnet med jorden, hvor jeg blev født og voksede op; hvor familiemedlemmer og venner nu var døde, sårede eller hjemløse; på bygninger, skoler, hospitaler, som jeg vidste havde været dér, og som nu var blevet ødelagt. Jeg har forsøgt at hjælpe min mor og mine brødre og svare på de mange beskeder fra andre, der talte om nærhed, hengivenhed og bøn, og jeg forsøgte at lytte til alle, der befandt sig i dette dybe, åbne sår. Jeg ville tro, og jeg TROR, at disse møder med dem, der lider, er et kald til at reagere med den kærlighed, som Gud har lagt i vore hjerter. Ud over tårerne opdagede jeg et lyspunkt hos de mange, ofte unge libanesere, der rejste sig, så sig omkring og hjalp dem der var i nød. Jeg fik påny håb, fordi der også er unge mennesker, der er villige til seriøst at engagere sig i politik, fordi de er overbeviste om, at vejen frem er sand dialog, enighed, og at opdage at vi er brødre og søstre – hvad vi jo er."*

**"Gud er kærlighed, og den, der bliver i kærligheden, bliver i Gud,
og Gud bliver i ham "**

Chiara Lubich tilbyder os et værdifuldt forslag til at kunne efterleve dette evangeliske ord:

"Korset kan ikke længere adskilles fra æren, den Korsfæstede fra den Opstandne. De er to aspekter af samme Guds kærligheds mysterium. ³ Når vores offer er bragt, må vi prøve at stoppe med at tænke videre over det, men gøre hvad Gud ønsker af os, dér hvor vi er: så må vi prøve at elske dem vi har omkring os. Når vi gør dette, vil vi opleve en usædvanlig og uventet konsekvens: vores sjæl vil blive fyldt med fred, kærlighed, ren glæde og lys. Beriget af denne oplevelse vil vi være i stand til mere effektivt at hjælpe alle vores brødre og søstre med at finde deres lykke midt i tårerne, for at omdanne det, der foruroliger os til sindsro. Således vil vi blive redskaber til glæde for mange; redskaber til at skabe lykke, den lykke, som ethvert hjerte længes efter." ⁴

Letizia Magri

¹ Se Joh 1, 12; 1 Joh 3, 1.

² Se 1 Joh 4, 18.

³ 1 Joh 4, 10.

⁴ Chiara Lubich, *Livets ord* januar 1984.